

Şemsiye Sirki

Yavuz DEMİRKIRAN

Şemsiye Sirki

Yavuz DEMİRKİRAN

Yağmurlu bir sokaktaki küçük bir dükkânda, şemsiyeler uzun bir sepette duruyordu. Dükkân sahibi kapıyı kilitleyip ışıkları kapattığında büyülü bir şey oldu. Şemsiyeler saplarını kıpırdatıp tellerini gerdi. En uzun şemsiye olan Koca Kırmızı, parlak kızıl tepeliğini bir vınlamayla açtı. 'Prova zamanı!' diye gürledi. Diğerleri sevinçle bağırdı ve canlandı.

Koca Kırmızı minik bir altın yüzük ve çizgili bir papyon takıyordu. 'Ben sirk şefiyim!' diye duyurdu. Krem rengi danteliyle zarif olan Dantel, kıvrılarak süzüldü. Yıldız yamalı, geniş ve sağlam Gustav bir ağaç gibi dimdik durdu. Ve en küçük şemsiye olan Pip, kocaman yuvarlak kehribar gözleriyle izledi. Beyaz puantiyeli gök mavisi tepeliği heyecanla dalgalandı.

Her gece şemsiyeler sirk gösterilerini çalıştı. Dantel, iplikten yapılmış bir ip üzerinde döndü. Gustav, güçlü meşe sapıyla diğerlerini havaya kaldırdı. Koca Kırmızı talimatlar verdi ve herkesi cesaretlendirdi. 'Yağmurda gösteri yapacağız!' dedi. Pip katılmak istedi ama çok küçüktü. Dengesini kurmayı denedi ama sallandı. Kaldırmayı denedi ama çok hafifti.

Pip iç çekti. 'Hiçbir şey yapamıyorum,' diye fısıldadı. Dantel süzülerek yanına geldi ve nazık bir teliyle ona dokundu. 'Endişelenme küçüğüm. Yeteneğini bulacaksın,' dedi sevgiyle. Ama Pip'in sarkık kıvrımları daha da sarktı. Diğerlerinin muhteşem numaralarını çalışmasını izledi ve kendini her zamankinden daha küçük hissetti. Minik kırmızı atkısı da sarkmış gibiydi.

Bir akşam Koca Kırmızı, 'İlk büyük gösteri üç gün sonra! Sıkı çalışmalıyız,' diye duyurdu. Pip dışında herkes sevinçle bağırdı. Sessiz bir köşeye süzüldü. 'Ne yapabilirim?' diye düşündü. Tam o sırada, akan tavandan bir yağmur damlası düştü ve tepeliğine kondu. Pip suyun nasıl boncuklandığını ve parıldadığını fark etti. Tepeliğini eğdi ve damla minik, parlak bir çizgiye dönüştü.

Pip yağmur damlalarıyla çalıştı. Şöyle böyle eğdi, suyun dönüp dans etmesini sağladı. Eğlenceliydi! Ama bunun bir sirk gösterisi olduğunu düşünmedi. Dantel onu buldu ve 'Ne yapıyorsun?' diye sordu. Pip ona su desenlerini gösterdi. 'Bu çok güzel!' dedi. 'Bunu Koca Kırmızı'ya göstermelisin.' Pip utandı ama Dantel onu cesaretlendirdi.

Pip su numaralarını Koca Kırmızı'ya gösterdi. Koca Kırmızı izledi ve gülümsedi. 'Bu çok hoş bir yetenek, Pip! Ama bizim gösterimiz akrobasiyle ilgili. Belki başka bir şey yapabilirsin?' Pip'in gözleri düştü. Hâlâ bir gösterisi yoktu. Diğer şemsiyeler taklalar ve dönüşler çalıştı. Pip katılmaya çalıştı ama sadece dolaştı. Üzüldü ve dışlanmış hissetti.

Gösteri gecesi geldi. Yağmur çatıya tıpırdıyordu. Şemsiyeler sahne arkasında toplandı, heyecanlı ve gergindi. Koca Kırmızı gizlice endişelenerek gidip geliyordu. Dantel dönüşlerini çalıştı. Gustav tellerini gerdi. Pip bir köşeden izliyordu, kırmızı atkısı sarkmıştı. Yardım edebilmeyi diliyordu. Sonra büyük bir yağmur damlası tepeliğine sıçradı ve aklında bir fikir parladı.

Gösteri başladı! Dantel ip üzerinde dans etti, zarıfçe döndü. Gustav bir anda üç şemsiyeyi kaldırdı, yıldız yaması parlıyordu. Çay fincanları ve şapkalardan oluşan seyirciler sevinçle bağırdı. Koca Kırmızı her gösteriyi gürleyen bir sesle duyurdu. Pip izledi, kalbi küt küt atıyordu. Bunun bir parçası olmak istiyordu ama nasıl yapacağını bilmiyordu. Sonra yağmur şiddetlendi ve sahneye su damladı.

Pip su birikintilerinin oluştuğunu gördü. Su numaralarını hatırladı. Sessizce sahneye çıktı ve tepeliğini eğdi. Yağmur damlaları ışığı yakaladı ve güzel bir desene dönüştü—parıltılardan bir sarmal! Seyirciler nefesini tuttu. Pip tekrar eğdi ve su bir yıldız oluşturdu. Döndü ve havada gökkuşağı renkli damlalar dans etti. Herkes hayranlıkla baktı.

Koca Kırmızı'nın gözleri açıldı. 'Pip! Bu harika!' diye bağırdı. Dantel tellerini birbirine çırttı. Gustav gülümsedi. Pip sıcak bir parıltı hissetti. Desenler yapmaya devam etti—çiçekler, daireler ve hatta minik bir şemsiye şekli. Seyirciler giderek daha yüksek sesle tezahürat yaptı. Pip'in kırmızı atkısı gururla dalgalandı. Yeteneğini bulmuştu!

Koca Kırmızı tüm şemsiyeleri bir araya çağırdı. 'Gösterilerimizi birleştirelim!' dedi. Dantel ipinde dönerken Pip etrafında su desenleri yaptı. Gustav ikisini de kaldırdı ve Pip'in damlaları havada parıldadı. Tüm topluluk birlikte çalıştı ve gösteri her zamankinden daha harika oldu. Seyirciler alkışladı ve ayaklarını yere vurdu. Takım çalışması her şeyi daha iyi yaptı.

Gösteri bitince şemsiyeler eğildi. Koca Kırmızı Pip'i sapına kaldırdı. 'Gösteriyi kurtardın küçüğüm!' dedi. Pip'in kocaman kehribar gözleri parladı. 'Siz olmasaydınız bunu yapamazdım,' dedi. Diğerleri sevinçle bağırdı. Dantel atkısına yeni bir kurdele bağladı. Gustav ona nazıkçe dokundu. Pip mutlu ve gururlu hissetti.

O geceden sonra Şemsiye Sirki her yağmur yağdığında gösteri yaptı. Pip herkesi büyüleyen su desenleri yarattı, diğerleri akrobasislerini yaptı. Birlikte çalıştılar ve birbirlerini cesaretlendirdiler. Koca Kırmızı bazen hâlâ endişeleniyordu ama topluluğunun her şeyin üstesinden gelebileceğini biliyordu. Bir aileydiler ve her şemsiyenin oynayacak özel bir rolü vardı.

Pip herkesin kendine özgü bir yeteneđi olduđunu öğrendi. En küçük şemsiye bile büyük bir etki yaratabilir. Artık üzgün ya da dışlanmış hissetmiyordu. Bunun yerine yağmurlu günleri ve getirdikleri büyüü sabırsızlıkla bekliyordu. Dükkân geceleri hiç sessiz olmadı. Şemsiyeler prova yapıp gösteri sunarken kahkahalar ve tezahüratlar havayı doldurdu, her zaman bir sonraki yağmura hazırdılar.

Ve eğer bir gece yağmurda şemsiyenizi bir dükkânda bırakırsanız, dikkatle dinleyin. Minik bir sesin 'Su desenleri yapalım!' diye bağırdığını duyabilirsiniz. Ve Şemsiye Sirkî'nin her damlada takım çalışması ve neşeyle bir başka harika gösteri sunduğunu anlarsınız.